תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר מועד

פסקי תוספות על שבת

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על שבת

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-שבת/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 11
פירוש ב 11
פירוש ג 11
פירוש ד 11
פירוש ה 11
פירוש ו 11
פירוש ז 11
פירוש ח 11
פירוש ט 11
פירוש י 12
פירוש יא 12
פירוש יב 12
פירוש יג 12
פירוש יד 12
פירוש טו 12
פירוש טז 12
פירוש יז 12
פירוש יח 12
פירוש יט 12
פירוש כ 13
פירוש כא 13
פירוש כב 13
פירוש כג 13
פירוש כד 13
פירוש כה 13
פירוש כו 13
פירוש כז 13
פירוש כח 13
פירוש כט 13
פירוש ל 14
פירוש לא 14
פירוש לב 14
פירוש לג 14
פירוש לד 14
פירוש לה 14
פירוש לו 14
פירוש לז 14
פירוש לח 14
פירוש לט 14
פירוש מ 15
פירוש מא 15
פירוש מב 15
פירוש מג 15
פירוש מד 15
פירוש מה 15
פירוש מו 15
פירוש מז 15
פירוש מח 15
פירוש מט 15
פירוש נ 16
פירוש נא 16
פירוש נב 16
פירוש נג 16
פירוש נד 16
פירוש נה 16
פירוש נו 16
פירוש נז 16
פירוש נח 16
פירוש נט 17
פירוש ס 17
פירוש סא 17
פירוש סב 17

פירוש סג 17
פירוש סד 17
פירוש סה 17
פירוש סו 17
פירוש סז 17
פירוש סח 18
פירוש סט 18
פירוש ע 18
פירוש עא 18
פירוש עב 18
פירוש עג 18
פירוש עד 18
פירוש עה 18
פירוש עו 18
פירוש עז 19
פירוש עח 19
פירוש עט 19
פירוש פ 19
פירוש פא 19
פירוש פב 19
פירוש פג 19
פירוש פד 19
פירוש פה 19
פירוש פו 19
פירוש פז 20
פירוש פח 20
פירוש פט 20
פירוש צ 20
פירוש צא 20
פירוש צב 20
פירוש צג 20
פירוש צד 20
פירוש צה 20
פירוש צו 20
פירוש צז 21
פירוש צח 21
פירוש צט 21
פירוש ק 21
פירוש קא 21
פירוש קב 21
פירוש קג 21
פירוש קד 21
פירוש קה 21
פירוש קו 22
פירוש קז 22
פירוש קח 22
פירוש קט 22
פירוש קי 22
פירוש קיא 22
פירוש קיב 22
פירוש קיג 22
פירוש קיד 22
פירוש קטו 23
פירוש קטז 23
פירוש קיז 23
פירוש קיח 23
פירוש קיט 23
פירוש קכ 23
פירוש קכא 23
פירוש קכב 23
פירוש קכג 23
פירוש קכד 23
פירוש קכה 24
פירוש קכו 24

פירוש קכז 24
פירוש קכח 24
פירוש קכט 24
פירוש קל 24
פירוש קלא 24
פירוש קלב 24
פירוש קלג 24
פירוש קלד 24
פירוש קלה 25
פירוש קלו 25
פירוש קלז 25
פירוש קלח 25
פירוש קלט 25
פירוש קמ 25
פירוש קמא 25
פירוש קמב 25
פירוש קמג 25
פירוש קמד 26
פירוש קמה 26
פירוש קמו 26
פירוש קמז 26
פירוש קמח 26
פירוש קמט 26
פירוש קנ 26
פירוש קנא 26
פירוש קנב 26
פירוש קנג 26
פירוש קנד 27
פירוש קנה 27
פירוש קנו 27
פירוש קנז 27
פירוש קנח 27
פירוש קנט 27
פירוש קס 27
פירוש קסא 27
פירוש קסב 27
פירוש קסג 28
פירוש קסד 28
פירוש קסה 28
פירוש קסו 28
פירוש קסז 28
פירוש קסח 28
פירוש קסט 28
פירוש קע 28
פירוש קעא 28
פירוש קעב 29
פירוש קעג 29
פירוש קעד 29
פירוש קעה 29
פירוש קעו 29
פירוש קעז 29
פירוש קעח 29
פירוש קעט 29
פירוש קפ 29
פירוש קפא 29
פירוש קפב 30
פירוש קפג 30
פירוש קפד 30
פירוש קפה 30
פירוש קפו 30
פירוש קפז 30
פירוש קפח 30
פירוש קפט 30
פירוש קצ 30

פירוש קצא 30
פירוש קצב 31
פירוש קצג 31
פירוש קצד 31
פירוש קצה 31
פירוש קצו 31
פירוש קצז 31
פירוש קצח 31
פירוש קצט 31
פירוש ר 31
פירוש רא 32
פירוש רב 32
פירוש רג 32
פירוש רד 32
פירוש רה 32
פירוש רו 32
פירוש רז 32
פירוש רח 32
פירוש רט 32
פירוש רי 32
פירוש ריא 33
פירוש ריב 33
פירוש ריג 33
פירוש ריד 33
פירוש רטו 33
פירוש רטז 33
פירוש ריז 33
פירוש ריח 33
פירוש ריט 33
פירוש רכ 34
פירוש רכא 34
פירוש רכב 34
פירוש רכג 34
פירוש רכד 34
פירוש רכה 34
פירוש רכו 34
פירוש רכז 34
פירוש רכח 34
פירוש רכט 35
פירוש רל 35
פירוש רלא 35
פירוש רלב 35
פירוש רלג 35
פירוש רלד 35
פירוש רלה 35
פירוש רלו 35
פירוש רלז 35
פירוש רלח 35
פירוש רלט 36
פירוש רמ 36
פירוש רמא 36
פירוש רמב 36
פירוש רמג 36
פירוש רמד 36
פירוש רמה 36
פירוש רמו 36
פירוש רמז 36
פירוש רמח 37
פירוש רמט 37
פירוש רנ 37
פירוש רנא 37
פירוש רנב 37
פירוש רנג 37
פירוש רנד 37

פירוש רנה 37
פירוש רנו 37
פירוש רנז 38
פירוש רנח 38
פירוש רנט 38
פירוש רס 38
פירוש רסא 38
פירוש רסב 38
פירוש רסג 38
פירוש רסד 38
פירוש רסה 38
פירוש רסו 39
פירוש רסז 39
פירוש רסח 39
פירוש רסט 39
פירוש רע 39
פירוש רעא 39
פירוש רעב 39
פירוש רעג 39
פירוש רעד 39
פירוש רעה 39
פירוש רעו 40
פירוש רעז 40
פירוש רעח 40
פירוש רעט 40
פירוש רפ 40
פירוש רפא 40
פירוש רפב 40
פירוש רפג 40
פירוש רפד 40
פירוש רפה 40
פירוש רפו 41
פירוש רפז 41
פירוש רפח 41
פירוש רפט 41
פירוש רצ 41
פירוש רצא 41
פירוש רצב 41
פירוש רצג 41
פירוש רצד 41
פירוש רצה 41
פירוש רצו 42
פירוש רצז 42
פירוש רצח 42
פירוש רצט 42
פירוש ש 42
פירוש שא 42
פירוש שב 42
פירוש שג 42
פירוש שד 42
פירוש שה 42
פירוש שו 43
פירוש שז 43
פירוש שח 43
פירוש שט 43
פירוש שי 43
פירוש שיא 43
פירוש שיב 43
פירוש שיג 43
פירוש שיד 43
פירוש שטו 44
פירוש שטז 44
פירוש שיז 44
פירוש שיח 44

פירוש שיט 44
פירוש שכ 44
פירוש שכא 44
פירוש שכב 44
פירוש שכג 44
פירוש שכד 45
פירוש שכה 45
פירוש שכו 45
פירוש שכז 45
פירוש שכח 45
פירוש שכט 45
פירוש של 45
פירוש שלא 45
פירוש שלב 45
פירוש שלג 46
פירוש שלד 46
פירוש שלה 46
פירוש שלו 46
פירוש שלז 46
פירוש שלח 46
פירוש שלט 46
פירוש שמ 46
פירוש שמא 47
פירוש שמב 47
פירוש שמג 47
פירוש שמד 47
פירוש שמה 47
פירוש שמו 47
פירוש שמז 47
פירוש שמח 47
פירוש שמט 47
פירוש שנ 47
פירוש שנא 48
פירוש שנב 48
פירוש שנג 48
פירוש שנד 48
פירוש שנה 48
פירוש שנו 48
פירוש שנז 48
פירוש שנח 48
פירוש שנט 48
פירוש שס 48
פירוש שסא 49
פירוש שסב 49
פירוש שסג 49
פירוש שסד 49
פירוש שסה 49
פירוש שסו 49
פירוש שסז 49
פירוש שסח 49
פירוש שסט 49
פירוש שע 49
פירוש שעא 50
פירוש שעב 50
פירוש שעג 50
פירוש שעד 50
פירוש שעה 50
פירוש שעו 50
פירוש שעז 50
פירוש שעח 50
פירוש שעט 50
פירוש שפ 50
פירוש שפא 51
פירוש שפב 51

פירוש שפג 51
פירוש שפד 51
פירוש שפה 51
פירוש שפו 51
פירוש שפז 51
פירוש שפח 51
פירוש שפט 51
פירוש שצ 52
פירוש שצא 52
פירוש שצב 52
פירוש שצג 52
פירוש שצד 52
פירוש שצה 52
פירוש שצו 52
פירוש שצז 52
פירוש שצח 52
פירוש שצט 52
פירוש ת 53
פירוש תא 53
פירוש תב 53
פירוש תג 53
פירוש תד 53
פירוש תה 53
פירוש תו 53
פירוש תז 53
פירוש תח 53
פירוש תט 54
פירוש תי 54
פירוש תיא 54
פירוש תיב 54
פירוש תיג 54
פירוש תיד 54
פירוש תטו 54
פירוש תטז 54
פירוש תיז 54
פירוש תיח 55
פירוש תיט 55
פירוש תכ 55
פירוש תכא 55
פירוש תכב 55
פירוש תכג 55
פירוש תכד 55
פירוש תכה 55
פירוש תכו 55
פירוש תכז 56
פירוש תכח 56
פירוש תכט 56
פירוש תל 56
פירוש תלא 56
פירוש תלב 56
פירוש תלג 56
פירוש תלד 56
פירוש תלה 56
פירוש תלו 57
פירוש תלז 57
פירוש תלח 57
פירוש תלט 57
פירוש תמ 57
פירוש תמא 57
פירוש תמב 57
פירוש תמג 57
פירוש תמד 57
פירוש תמה 57
פירוש תמו 58

פירוש תמז 58
פירוש תמח 58
פירוש תמט 58
פירוש תנ 58
פירוש תנא 58
פירוש תנב 58
פירוש תנג 58
פירוש תנד 58
פירוש תנה 59
פירוש תנו 59
פירוש תנז 59
פירוש תנח 59
פירוש תנט 59
פירוש תס 59
פירוש תסא 59
פירוש תסב 59
פירוש תסג 59
פירוש תסד 59
פירוש תסה 60
פירוש תסו 60
פירוש תסז 60
פירוש תסח 60
פירוש תסט 60
פירוש תע 60
פירוש תעא 60
פירוש תעב 60
פירוש תעג 60
פירוש תעד 60
פירוש תעה 61
פירוש תעו 61
פירוש תעז 61
פירוש תעח 61
פירוש תעט 61
פירוש תפ 61
פירוש תפא 61
פירוש תפב 61
פירוש תפג 61
פירוש תפד 61
פירוש תפה 62
פירוש תפו 62
פירוש תפז 62
פירוש תפח 62
פירוש תפט 62
פירוש תצ 62
פירוש תצא 62
פירוש תצב 62
פירוש תצג 62
פירוש תצד 62
פירוש תצה 63
פירוש תצו 63
פירוש תצז 63
פירוש תצח 63
פירוש תצט 63
פירוש תק 63
פירוש תקא 63
פירוש תקב 63
פירוש תקג 63

פירוש א

צריך להפריש חבירו מעבירה (ולעזור במצוה) אפילו במקום שיכול העושה לעשות אותה לבדו בלא סיוע. ד"ה בבא דרישא: דף ג ע"א

פירוש ב

מותר להניח לנכרי ליקח חפצו מידו אבל לא ישראל: שם

פירוש ג

לכבות נר בשביל חולה [שיש בו סכנה] מותר וכן לצוד נחש ואפשר להצילו בענין אחר. ד"ה בר:

פירוש ד

מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה. ד"ה הצד. ומפיס מורסא להוציא ליחה מותר. ד"ה מפיס: שם

פירוש ה

עומד ברה"י ומטלטל ברה"ר. ד"ה מהו שתעשה: שם ע"ב

פירוש ו

הוציא ידו למטה מעשרה יכול להחזירה למעלה מעשרה. ד"ה כאן:

פירוש ז

שכח פת בתנור לא ירדה אלא בסכין. ד"ה התירו:

פירוש ח

עמוד וחטא בשביל שיזכה חבירך לא אמרי' במקום שפשע חברו. ד"ה וכי: דף ד

פירוש ט

התראת ספק היינו דוקא שאחר התראה מחוסר מעשה קודם שיתחייב מלקות. ד"ה קודם:

פירוש י

נתגלגל ספר מידו בכרמלית ואוגדו בידו גוללו אצלו. ד"ה היה קורא: דף ה ע"ב

פירוש יא

הרחיק סכך סוכה מן הדופן ג' טפחים פסולה. ד"ה ואם חקק: דף ז ע"ב

פירוש יב

לא אמרינן לבוד אלא במחיצות ולא בכלי ובאין רחב ד'. ד"ה שבעה: דף ח

פירוש יג

גלגל תיבה מרובעת חוץ לארבע אמות פטור חבית עגולה חייב. ד"ה לא: שם ע"ב

פירוש יד

בית וחצר אין נתרין בלחי אלא בפס ד' או בלחי מכאן ולחי מכאן. ד"ה אע"ג: דף ט

פירוש טו

גגות חצירות וקרפיפות רשות אחד. ד"ה גזירה:

פירוש טז

אסור להשהות אשתו בלא כתובה: שם

פירוש יז

ע"ש ועיו"ט לא יאכל עד שתחשך אפילו (סמוך למנחה) [התפלל מנחה]. ד"ה לא: שם ע"ב

פירוש יח

התחיל לאכול סמוך למנחה אין מפסיקין ובדאיכא שהות ביום להתפלל. ד"ה ואם וד"ה אין:

פירוש יט

אסור לטעום כלום קודם שיבדיל ואם התחילו אין מפסיקין. ד"ה לימא:

פירוש כ

מותר לאכול סעודה קטנה במנחה גדולה עד זמן תפלה. ד"ה בתספורת:

פירוש כא

סעודה גדולה היינו סעודת אירוסין ונישואין וברית מילה: שם

פירוש כב

וסמוך למנחה קטנה אסור סעודה קטנה ואם התחיל מפסיק: שם

פירוש כג

טעימה בעלמא מותר סמוך למנחה: שם

פירוש כד

דרכן היה להתרחק ללמוד חוץ מביתם כי לא היו יכולין ללמוד בעסק בביתם. ד"ה הא לן:

פירוש כה

תפלת ערבית אין לבטלה בחנם אלא לצורך מצוה אפילו אינה עוברת. ד"ה למ"ד:

פירוש כו

שתה רביעית לא ישא כפיו. ד"ה התם: דף י

פירוש כז

מנחה אין בה נשיאות כפים (עיין בתוס' מסכת תענית פ"ד דף כו ע"ב ד"ה מנחה):

פירוש כח

צריך לאזור חלציו כשמתפלל ולדידן שיש אבנט ומכנסים א"צ. ד"ה טריחותא:

פירוש כט

אין להתפלל יחף אלא בתשעה באב ויום הכפורים. ד"ה רמי:

פירוש ל

דין עדיף מתלמוד תורה. ד"ה אי איכא:

פירוש לא

דין מרומה אין לדון. ד"ה דין אמת:

פירוש לב

הזמינו לבית הכסא או למרחץ אין להתפלל בו. ד"ה שאני: שם ע"ב

פירוש לג

אסור לומר שלום בבית המרחץ (זהו בגמרא):

פירוש לד

הנותן מתנה לחבירו מאהבה צריך להודיעו אבל לא בצדקה. ד"ה הנותן:

פירוש לה

מתנות כהונה מותרים לזרים כגון הזרוע. ד"ה יהבה:

פירוש לו

גגין שלנו שאין משתמשין עליהן מותר להגביהם יותר מבהכ"נ. (ד"ז ברא"ש) [תוס' ישנים דף יא]:

פירוש לז

איו [אנו] מפסיקין [מללמוד] לק"ש ולתפלה אלא אם כן תורתו אומנתו: דף יא

פירוש לח

לא יעמוד ברה"י וישתה ברה"ר בחפצים הצריכים לו. ד"ה לא יעמוד:

פירוש לט

מותר להרוג כינה. ופרעוש חייבין עליה. ד"ה שמא: דף יב

פירוש מ

אסור להבחין בין בגדו לבגדי (אשתו) [חבירו] לאור הנר. ד"ה אפילו:

פירוש מא

מתפללין על החולה דיפה צעקה אף לאחר גמר דין. ד"ה ר"י אומר: שם ע"ב

פירוש מב

מותר לקרא בנו בשם הצדיק אף כשיש רשע ששמו כך. ד"ה שבנא:

פירוש מג

אין לישב גבוה מראשותיו של חולה. ד"ה לא ישב:

פירוש מד

החזן מותר לקרא במחזור בליל יוה"כ (עיין במרדכי):

פירוש מה

אסור לקרוא לאור הנר אפי' גבוה מאד. (זהו בגמרא) [ועי' בספר התרומה]:

פירוש מו

השמש אין לבדוק כוסות וקערות לאור הנר של שמן בין קבוע בין אין קבוע. (עיין ברא"ש):

פירוש מז

פתוח לרשות הרבים אין בו משום ייחוד. ד"ה מה אשת: דף יג

פירוש מח

ייחוד מותר בנדה: שם

פירוש מט

ואסור הוא בבגדו והיא בבגדה. (שם בגמרא):

פירוש נ

עולא מנשק לאחתיה כי ידע בעצמו שלא יהרהר. ד"ה ופליגא דידיה:

פירוש נא

אי דמיא ככשורא לחיי ואי לא אסור: שם

פירוש נב

אסור להושיט לאשתו נדה לידה בימי ליבונה. ד"ה בימי: שם ע"ב

פירוש נג

אבל רגיל לאכול עמה בימי טהרה אין צריך היכר בימי טומאה. [בהגהת אשרי] (ד"ז ברא"ש):

פירוש נד

וכשאוכל עמה על שלחן נותן קנקן ביניהן אפי' בימי ליבונה:

פירוש נה

לא יגע ביד ערום בספרים הן ללמוד הן לגוללן. ד"ה בלא אותה: דף יד

פירוש נו

כלי חרס שנטמא מטמא אפילו מאויר אחוריהן ואין מקבלין טומאה אפי' בנגיעת גבן. ד"ה ה"ג דף טז

פירוש נז

הלוקח כלי מתכות חדשים מן הנכרי צריכין טבילה ולהטביל כלי זכוכית. ד"ה רבי אשי: שם ע"ב

פירוש נח

זרעים וירקות כפור שלג גליד מלח אין מביאין טומאה ואין חוצצין [אילן מביא טומאה]. ד"ה כל: שם ע"ב

פירוש נט

(אילן מביא טומאת) חבורים במת טומאת שבעה ואפי' ע"י אהל ואפי' אין בהקיפו רק טפח קרוי אהל. [ד"ה ששמע]: דף יז

פירוש ס

חרב כחלל אפילו ע"י אהל ואפילו אין בהקיפו רק טפח קרוי אהל. ד"ה ועל:

פירוש סא

בית קבול שלפעמים נותנים ולפעמים מסירין ממנו חשיב בית קבול: שם

פירוש סב

לפרוש מצודה לעכברים מע"ש שרי. כ"מ ד"ה אין פורשין: שם ע"ב

פירוש סג

ר"ת התיר לבנות בשבת ע"י קבלנות נכרי אך לא סמך על זה ור"י התיר בתלוש ואסר במחובר וכן באבל בתוך התחום. ד"ה אין נותנין:

פירוש סד

לא יאמר לתקן מנעלים בשבת אלא יאמר תעשה לכשתרצה: (כ"מ) ת"י שם

פירוש סה

הביאו לו כליו שכבסן בשבת אסור ללבשן (שם):

פירוש סו

מותר לשרוק תנור באפר בי"ט בלא מים וע"י מים אסור. ד"ה אבל: דף יח

פירוש סז

אדם בריא מניח קילור בעין בשבת דהוי לתענוג. ולרפואה דווקא בערב שבת. ד"ה ומתרפאת:

פירוש סח

מותר להשאיל כליו לנכרי ואף אם יעשה בו מלאכה ובבהמתו אסור. ד"ה והשתא:

פירוש סט

אין להשאיל סוס לנכרי אף כי מפקירו ואם כבר השאילו ולא החזירו יפקירנו בפני שלשה. ד"ה דמפקרא. שם ע"ב

פירוש ע

אין נותנין פת לתנור פתוח עם חשיכה וכן בשר איל. ד"ה התם:

פירוש עא

לא ישאיל לנכרי חלוק אלא כדי שיצא מפתח ביתו. ד"ה ולא ישאילנו:

פירוש עב

אין משלחין אגרות בע"ש אא"כ קצץ דמיו או שיגיע שם ושכיחא [בי דואר] במתא ובד' ובה' מותר. (ד"ז בגמ'): דף יט

פירוש עג

מותר לשלוח לנכרי יין ע"י נכרי אם ישלח אחריו ואפי' בשבת משום דרכי שלום. (כ"מ) [ת"י] ד"ה נותנין:

פירוש עד

נותנין מזונות לנכרי בשבת ולא חפצים: שם

פירוש עה

אסור לטרוח לתת מזונות לפני חזיר: שם

פירוש עו

לא ישכיר חלוק וטלית לנכרי בע"ש ואפי' משכירו חדש ושבוע ואם משכירו ליום אפי' ברביעי ובחמישי נמי אסור ודווקא שכירות דנראה כנוטל שכר שבת אבל שאלה לא. ד"ה לא ישכיר:

פירוש עז

אין מפליגין בספינה ואפי' בתוך התחום. ד"ה אין:

פירוש עח

טוען בית הבד מבעוד יום בע"ש והשמן זב בשבת. ד"ה ר"י:

פירוש עט

איסור קדירה חיתא שאינה ראויה בין השמשות. [ד"ה שמן]: שם ע"ב

פירוש פ

אסור לטלטל בגדים ומחצלות שכסה בהן דגים (ושאר דברים) המלכלכים אותן. ד"ה הני:

פירוש פא

להציל מדליקה לקפל הרבה כלים לתוך כלי אחד מותר. ד"ה וחד:

פירוש פב

להציל תוך כלי אחד מאה סעודות: שם

פירוש פג

צריך לבצוע המוציא מצד התחתונה דפת לצד האור דקדים בישולו לרש"י ולריב"א מעליונה. כ"מ ד"ה איבעיא: דף כ

פירוש פד

מותר להדליק נר שעוה. ד"ה עד כאן: שם ע"ב

פירוש פה

מותר להשתמש בשמן פסול כשיש כבר נר כשר וכן דבר שיכול לעשות בלא נר למשוך יין מחבית: (עיין במרדכי סי' רס"ג וכ"ה בתו"י ד"ה מבני)

פירוש פו

נדר לחבירו שעוה יכול לתת לו פסולת הדבש. ד"ה למאי נ"מ: דף כא

פירוש פז

שמן דגים מדליקין בעיניה. ד"ה חלב:

פירוש פח

נר חנוכה אסור להשתמש לאורה כבתה אין זקוק לה. ד"ה ומותר:

פירוש פט

לדידן אין לחוש מתי ידליקנה ואין לה שיעור. ד"ה דאי: שם ע"ב

פירוש צ

נר א' לכל בני הבית [מוסיף והולך] ד"ה והמהדרין:

פירוש צא

מצוה להניח על פתח ביתו וכשיש חצר לפני הבית מניח בחצר. ד"ה ומצוה:

פירוש צב

הניח למעלה מכ' יכבנה וידליקנה למטה. ד"ה נר חנוכה: דף כב

פירוש צג

אתרוג מותר ביום טוב אחרון ולא נויי סוכה. ד"ה אסור:

פירוש צד

נולדה בזה מותרת בזה: שם

פירוש צה

נויי סוכה אסורים ואפילו נפל ואפילו בחול המועד. ד"ה סוכה:

פירוש צו

עצים הנושרים יותר מכדי הכשר סוכה אסורין: שם

פירוש צז

מתירין ציצית מבגד לבגד לעשותה בבגד אחר אבל לא מזוזה ומתירין ציצית מטלית של מתים. ד"ה רב אמר:

פירוש צח

אין לשנות המנהג שנהגו שלא להדליק מנר לנר. ד"ה ש"מ: דף כג

פירוש צט

שמן זית מצוה מן המובחר [לנר שבת] ד"ה מריש:

פירוש ק

ר"ת פוסל ספר תורה שאינה כתובה בדיו. ד"ה כל:

פירוש קא

ראש חדש טבת שחל להיות בשבת מפטירין רני ושמחי. ד"ה הדר: שם ע"ב

פירוש קב

הבעל והאשה ירגילו בנר שבת. ד"ה ה"ג

פירוש קג

ר"ת פירש דכתובה דיתומה כותבין מבי נשא. ורשב"א אומר דיכולין לכתוב מבי אבוה. ד"ה דבי נשא:

פירוש קד

אין לומר כשם בהודאה ומיהו במסכת סופרים (פ"כ ה"ח) משמע דיש לאומרו:

פירוש קה

הטעם שאומרים יעלה ויבא בתפלה בעבודה ובברכת המזון בבונה ירושלים. ד"ה בבונה. דף כד

פירוש קו

אין רגילים לעשות מלאכה בר"ח. ד"ה או דלמא:

פירוש קז

בחנוכה ופורים את לא אמר על הנסים אין מחזירין אותו. ד"ה דתני:

פירוש קח

אין אומרים עננו בשחרית אלא ש"ץ. ד"ה תעניות:

פירוש קט

לוה אדם תעניתו ופורע [אף שהתפלל עננו]: שם

פירוש קי

על התורה אומר ביוה"כ במנחה. אין מזכירין של ר"ח בעל התורה. ד"ה ולית הלכתא: דף כד ע"ב

פירוש קיא

הבערה שלא לצורך כלל אסורה ביו"ט. ד"ה לפי:

פירוש קיב

אסור להדליק ולהסיק באיסורי הנאה. ד"ה הא בחול: דף כה

פירוש קיג

כרת עד ששים שנה מיתה בידי שמים מקצרין שניו ובירושלמי כרת עד חמשים שנה מיתה עד ס' ערירי זרעו נכרתים. ד"ה כרת:

פירוש קיד

חובה לסעוד במקום הנר משום עונג. ד"ה הדלקת: שם ע"ב

פירוש קטו

המדליק נר בשבת מברך אשר קדשנו במצותיו וצונו ואם היתה דולקת יכבנה ויחזור וידליק. ד"ה חובה:

פירוש קטז

ציצית חובת גברא ומברך להתעטף בציצית. ד"ה סדין:

פירוש קיז

אין להטיל ציצית בטלית של פשתן והוי ברכה לבטלה: שם

פירוש קיח

נשים פטורות מציצית וכן כסות לילה. ד"ה גזרה:

פירוש קיט

טבל אסור בהנאת כילוי וכן תרומה לישראל להאכילה לבהמתו. ד"ה אין מדליקין: דף כו

פירוש קכ

שיראין חייבין בציצית מן התורה. ד"ה סד"א: שם ע"ב

פירוש קכא

אין לו טלית בת ארבע כנפות פטור מן הציצית. ד"ה מסתברא: דף כז ע"ב

פירוש קכב

תפילין צריכין רצועות שחורות ולכורכן בשערן (זהו בגמרא):

פירוש קכג

מדליקין בצמר גפן וקנבוס: ד"ה כל היוצא:

פירוש קכד

מותר להדליק בפתילה שאינה מהובהבת. ד"ה רבא אמר: דף כט

פירוש קכה

אין מדליקין בסמרטוטים אפילו מחורכין. ד"ה ולא:

פירוש קכו

מותר לגרר ספסלים גדולים וקטנים. ד"ה ה"ג: שם ע"ב

פירוש קכז

נושא כלאים עליו במקום דליכא פסיק רישיה שלבוש גם לבושים אחרים. ד"ה ובלבד:

פירוש קכח

ישתדל שיברכוהו אנשים חשובים. ד"ה ה"ג ר"ת: שם ע"ב

פירוש קכט

(אין דרך לעשות מזוזה בפתח שיש בו טינופת ויש בבית כותי וכותית:

פירוש קל

עיר שיש בה חזירים פטורה מן המזוזה):

פירוש קלא

אין מערבין אלא לדבר מצוה. [ד"ה לא]: דף לד

פירוש קלב

שלא לומר לנכרי (עם) [ספק] חשכה הדליק הנרות [הגמ"ר]:

פירוש קלג

הניח עירובי תחומין בין השמשות לא קנה אלא בעירובי חצירות. ד"ה שניהם:

פירוש קלד

צאת הכוכבים לא הגדולים הנראים ביום ולא הקטנים הנראים בלילה. ד"ה תרי תלתי: דף לה

פירוש קלה

קורה גדולה אינה מתבטלת מתורת כלי מפני כובדה ומותר לטלטלה וכן כלי גדול. ד"ה ואפילו:

פירוש קלו

איחרו להדליק מפני טרדת חולה מקדימין להדליק קודם חליצת תפילין. ד"ה ר"י: שם ע"ב

פירוש קלז

דבר שמלאכתו לאיסור מטלטלו לצורך גופו ומקומו אבל לא מחמה לצל. ד"ה הא ר"ש: דף לו

פירוש קלח

מחט בעובי בית הכוסות מצד אחד כשירה. עיין ד"ה למחט:

פירוש קלט

ישב קוץ בושט חוששין שמא הבריא: שם

פירוש קמ

אין כותבין שם מדינה בגט. ד"ה נפקא: שם ע"ב

פירוש קמא

קש היינו שטופל"א ותבן הוא הנקצר עם השבולת ד"ה כירה:

פירוש קמב

אינה גרופה אסור להחזיר על הכירה אפי' הוחמה כל צורכה. ד"ה חמין:

פירוש קמג

בגרופה מחזירין אפילו בשבת. ד"ה וב"ה:

פירוש קמד

אהל עראי אסור שעשה בדפנות ובכיסוי אבל אם דפנות עשוין מותר: שם

פירוש קמה

מותר לסמוך אצל האש כשדופני הכירה מפסיקין ד"ה ת"ש: דף לז

פירוש קמו

מותר להשהות בכירה שאינה גרופה ולהחזיר עליה אסור אלא אם כן גרופה ואפילו בשל כל צורכו. ד"ה אמר ר"ש: שם ע"ב

פירוש קמז

שכח קדירה על גבי כירה ובשלה אסור אי לא בשל כמאכל בן דרוסאי. ד"ה שכח: דף לח

פירוש קמח

עברה ולשה במזיד במים שלא לנו אסור. ד"ה עבר:

פירוש קמט

בהטמנה שרי טפי מיחם אחר ממיחם ראשון ובהשהה בהפך. ד"ה פינה: שם ע"ב

פירוש קנ

בתנור משהין קדירה חייתא אפילו באינו גרוף. ד"ה תנור:

פירוש קנא

פותקין מים לגינה בע"ש ומתמלאת והולכת בשבת: ד"ה מעשה:

פירוש קנב

נתבשל קודם שבת שורין אף בכלי ראשון לא נתבשל אסור אף בכלי שני. ד"ה כל שבא: דף לט

פירוש קנג

עפר תיחוח שאין דופני גומא מתקיימין לא שייכא ביה גומא. ד"ה איכא בינייהו:

פירוש קנד

אין טומנין בע"ש בדבר המוסיף הבל ומשחשיכה אפילו אינו מוסיף הבל. ד"ה ממעשה: שם ע"ב

פירוש קנה

הטמנה בטלה אף בקדירה חייתא [שם] ואם הטמין (נכרי) אסור אך הבשר שהיה ראוי לאכול שרי:

פירוש קנו

ביו"ט מחמם מים לרגליו ולא לכל גופו ואסרו זיעה ורחיצה אף כשהוחמו מע"ט. ד"ה וב"ה מתירין:

פירוש קנז

הכרעה הוי כשהראשונים גלו דעתם שראוי לומר כדברי המכריע: ד"ה הלכה: דף מ

פירוש קנח

הכרעת תלמיד אינה הכרעה: שם

פירוש קנט

להפשיר מים לצורך שתיה מותר. ד"ה מפני: שם ע"ב

פירוש קס

כלי ראשון אסור ביד סולדת ולא השני. ד"ה וש"מ:

פירוש קסא

אסור להרהר בדברי תורה במרחץ אף בלשון חול. ד"ה וכ"ת:

פירוש קסב

לא יאחוז באמה. [ד"ה פשיטא]: דף מא

פירוש קסג

מותר ליתן צונן לתוך חמין בכלי שני בכוס או בספל ולא באמבטי וכלי מלא צונן אין לתת בכלי ראשון. ד"ה נותן אדם: דף מב

פירוש קסד

עירוי מבשל בכדי קליפה. ד"ה אבל: שם ע"ב

פירוש קסה

כלי ראשון אין מגעילין על ידי עירוי: שם

פירוש קסו

עירוי רותחין על התרנגולת אסור כדי קליפה וכן בשר מליח שרחצו בכלי ראשון: שם

פירוש קסז

לרש"י בכל תרי לישנא בשל תורה הלך אחר המחמיר ובשל סופרים הלך אחר אחרון ולר"ת בשל סופרים הלך אחר המיקל וריב"א פירש לעולם הלשון ראשון עיקר: ד"ה והיינו:

פירוש קסח

מותר לתת מלח בתבשיל בכלי ראשון אך יש להחמיר אף בקערה ביד סולדת: שם

פירוש קסט

אין ליטול משמן המנטף מנר שהוא דולק. ד"ה ואין:

פירוש קע

המסתפק מן הנר חייב שמכבה: שם

פירוש קעא

אסור לבטל כלי מהיכנו. (ד"ז בגמרא) [ד"ה בעודן עליו]: דף מג

פירוש קעב

עישר במזיד ואין לו פירות יאכל. ד"ה טבל.

פירוש קעג

מוקצה לחצי שבת אסור באכילה ולא בטלטול: ד"ה בעודן:

פירוש קעד

מותר לרדות דבש הצף בכוורת על גבי חלות. ד"ה דחשיב: שם ע"ב

פירוש קעה

לא יסגור תיבה במקום שמצויים זבובים [עיין מרדכי]:

פירוש קעו

אין כלי ניטל אלא לצורך דבר הניטל ובהפסד מרובה שרי. ד"ה כבר:

פירוש קעז

זקיפת מטה צריך שיהיה ניכר שנעשה לצורך חי. ד"ה חם להם:

פירוש קעח

אהל עראי ממטה למעלה אסור. ד"ה ופורסין:

פירוש קעט

טלטול מן הצד אסור כשנעשה הטלטול לצורך דבר אסור ד"ה דכ"ע:

פירוש קפ

כל דבר שדעתו ליטלו בשבת אפילו מניח חשוב כשוכח ומנערו בשבת: שם

פירוש קפא

נר חנוכה כבתה ליל ראשון מוסיף ליל שני ומדליק בו כבתה ליל ח' עושה לה מדורה בפני עצמה. ד"ה שבנר: דף מד

פירוש קפב

אין מוקצה לרבי שמעון אלא מחמת חסרון כיס. ד"ה מטה:

פירוש קפג

הניח נכרי או תינוק לדעת ישראל הוי מניח. ד"ה יש עליה: שם ע"ב

פירוש קפד

כלי המחזיק יותר מארבעים סאה מטמא מדרס ומציל בצמיד פתיל. ד"ה מוכני:

פירוש קפה

נקב שבאהל המת שנסתם כולו מציל אף שאינו מבטלו ואין לטלטל ארון הקדש ולבטלו שם: ד"ה ואין מצלת:

פירוש קפו

מותר לתקוע נר בדלת הסובבת:

פירוש קפז

שכח מעות על הכר מנערו לצורך גופו אבל לצורך מקומו מטלטלו ועודן עליו. ד"ה הא אין:

פירוש קפח

אסור לטלטל אפרוח חי. ד"ה הכא ב"ע: דף מה ע"ב

פירוש קפט

בשר תפל מותר לטלטלו: שם

פירוש קצ

מנורה של חוליות ואינה מפורקת: אין בה בנין ומותר להחזירה. ד"ה דחוליות: דף מו

פירוש קצא

ניטלה אם והטרפחת כשירה. ד"ה הורה:

שרגא דשמן שרי לטלטל ונפט אסור [אפילו של מתכת]: ד"ה דנפטא:

פירוש קצב

מתירין נדר של מצוה. ד"ה מי יימר וכו' בעל: שם ע"ב

פירוש קצג

שלשה מתירין בכור ודוקא מומין מובהקין כגון נסמית עינו וכי האי גוונא. ד"ה התם:

פירוש קצד

פתילה שלימה שרי לטלטלה. ד"ה הנח: דף מז

פירוש קצה

אין לטלטל אבן שעל פי חבית אלא מטה על צדה ונופלת. ד"ה ואמר:

פירוש קצו

שלש על שלש מקבל טומאה אף לעשירים ובמדרס לעשירים שלשה על שלשה ולעניים ג' על ג'. ד"ה בגדי:

פירוש קצז

אפר שהוסק מערב שבת מוכן לכסות בו צואה או רוק. ד"ה הוה:

פירוש קצח

מטלטלין כוס אף שיש בו איסורי אכילה כגון שיורי יין נסך: שם

פירוש קצט

כרעי המטה מותר להחזירן ברפוי:

פירוש ר

טלית שאחז בו האור מצד אחד נותן מים בצד אחר. ד"ה מפני: שם ע"ב

פירוש רא

מותר לתת מים בלאנפ"א בערב שבת להגביה השמן: שם

פירוש רב

הטמנה לצורך מחר אסור אף בתבשיל וקדירה חייתא בדבר המוסיף הבל: ד"ה במה:

פירוש רג

אסור להניח גחלים תחת קדירות וליתן עפר עליהם. ד"ה דזיתים: דף מח

פירוש רד

גורפין כירה ומטמינין בה: שם

פירוש רה

מותר להשים תפוחים אצל האש סמוך לחשיכה: שם

פירוש רו

הטמין תפוחים עם קדירה אסור [להחזיר או להוסיף עליו כרים]: שם

פירוש רז

מסירין קדירה מכירה ומשימין בקרקע (להשים עליהם כרים וכסתות או להוסיף עליהן): שם

פירוש רח

אין ליתן קיתון בקרוב למדורה אפי' להפשיר. ד"ה מ"ש ממיחם:

פירוש רט

מותר לתת כיסוי על חצי הגיגית. ד"ה מ"ש:

פירוש רי

מוכין אם טמן בהן מטלטלין ולא גיזי צמר. ד"ה וכי מפני:

פירוש ריא

מחזירין חוטי סרבל אם נתקו ורחב הנקב. ד"ה הא בחדתי:

פירוש ריב

חבית מליאה פירות מתיז ראשה בסייף ונוקבין המגופה. ד"ה וכי: שם ע"ב

פירוש ריג

תפילין היא רפוי בידינו לפי שלא מסרו נפשם עליה. ד"ה כאלישע דף מט

פירוש ריד

אין מחזיקין נאמנות באדם המניח תפילין: שם

פירוש רטו

לא יישן ולא יפיח בהן ולא יסיח דעתו מהם. ד"ה שלא:

פירוש רטז

לשנות עצמו ומעשיו בשעת גזירת המלכות אסור ואין חייב למסור עצמו על התפילין במקום שיכול לקיים בענין אחר. ד"ה נטלם:

פירוש ריז

מטלטלין עורות יבישים ולא לחים. ד"ה טומנין:

פירוש ריח

חריות של דקל שגדרן לעצים ונמלך לישיבה ישב אע"פ שלא קשר. ורבינו תם פירש דבעי קשירה. ד"ה ורב אסי: דף נ

פירוש ריט

יוצאין בפשתן סרוק ומנופץ שצבעו בשמן ונותנו על המכה שלא ישרטו בגדיו:

פירוש רכ

מותר לגרר גלדי צואה וגלדי מכה שעליו [אם מתבייש לילך בין בני אדם]. ד"ה בשביל: שם ע"ב

פירוש רכא

אין לפצוע זיתים לחוף בהם ראשו אף בחול [תוס' ישנים בד"ה מהו]:

פירוש רכב

מותר להשתמש למטה משלשה באילן. ד"ה גורדיתא:

פירוש רכג

נוטל לפת וצנון הטמונים בקרקע ולא השרישו. ד"ה מקצת:

פירוש רכד

מותר לגלות קדירה המכוסה ויחזור ויכסנה גילה מבעוד יום לא יכסנה משתחשך. ד"ה כסהו: דף נא

פירוש רכה

אין לרחוץ ידיו בשלג וכן כשנקרשו המים וברד מעורב בהם. ד"ה אין מרסקין: שם ע"ב

פירוש רכו

אין מכבדין אלא בפתח הראוי למזוזה אבל כשהולכין בחבורה מכבדין בכל מקום. ד"ה קדמיה:

פירוש רכז

נטירותא יתירה אסורה כגון פרה באפסר ובכל נוי בהמה אסור לצאת. ד"ה אמר שמואל: דף נב

פירוש רכח

עגלים יוצאים באפסר סוס ברסן או באפסר אבל באפסר ורסן אסור ומותר להשים רסן או אפסר בראש הסוס: שם

פירוש רכט

המנהיג הסוס לא יוציא חבל מתחת ידו טפח ויגביה מקרקע טפח ומותר לכרוך חבל האפסר סביב צואר בהמה: שם

פירוש רל

כופת שאור שייחדה לישיבה טהור בשיש שינוי מעשה. ד"ה בבאין:

פירוש רלא

טבעת הדבוקה בבשר ואינו מסירה אינה חוצצת. ד"ה והא איכא: דף נב ע"ב

פירוש רלב

קרצוף שרי ביו"ט ואסור בשבת. ד"ה מהו ליתן: דף נג

פירוש רלג

בבהמה לא גזרו חצר אטו רשות הרבים. בהמה הוי דבר הניטל: שם

פירוש רלד

מותר לתת אוכף ע"ג בהמה. ד"ה דשמעיה:

פירוש רלה

מותר להנהיג כלאים כשאין מושכין דבר אך אסור בנושאין את החבלים. ד"ה והתנן אדם: דף נד

פירוש רלו

אין מעשר בהמה נוהג אחר החורבן. ד"ה הוה מעשר: שם ע"ב

פירוש רלז

אין להוכיח מי שודאי אינו מקבל תוכחות. ד"ה ואע"ג: דף נה

פירוש רלח

אנו מזכירין זכות אבות. ד"ה ושמואל:

פירוש רלט

מורד במלכות יש לברר שהוא מורד אבל אין לעשות לו הלנת דין ולעיין בדינו. ד"ה שהיה לך: דף נו

פירוש רמ

אשה שנאנסה מותרת לבעלה ולבועל. ד"ה ליקוחין:

פירוש רמא

רשאי לומר בפני המלך על אחר אדוני פלוני. ד"ה דאמר ליה:

פירוש רמב

אשה יוצאה בחוטין בקליעת שערה ואסור לסתור קליעת שערה. ד"ה במה אשה: דף נז

פירוש רמג

דברים שמותר לצאת בהם מותר לקשור ולהתיר ברה"ר: שם

פירוש רמד

שירים טבעות נזמים חוצצין דבוקים על הבשר רפויין אין חוצצין חוטי אזן אין חוצצין. ד"ה הכא בקטלא: שם ע"ב

פירוש רמה

שעטנז שוע טווי ונוז אסורין רך וקשה ללבוש ובהעלאה אבל לבדים קשים שרי להציע תחתיו ואפילו רכין בשאין דרכן לכרוך נימא כמו מרדעת חמור וכרים ומכסאות. קולטרא בשיש בהם בלאי צמר ופשתן אסורין אבל גיזי צמר מותרין. ד"ה אין בה:

פירוש רמו

יוצאין בזגי כסף וזהב התלויין בשלשלאות ותקועין יפה. ד"ה מאי שנא: דף נח

פירוש רמז

יכול לקבוע מפתח כסף בראש חגורו ולא של ברזל וכי האי גוונא בזוג וחותם. ד"ה הב"ע:

פירוש רמח

כפה שנתנו לספר טהור מן המדרס בלא מעשה דכיון דאסור בהנאה חשיב כשינוי מעשה. ד"ה אע"פ:

פירוש רמט

כל שהוא אריג אין בו משום חציצה ומותר לצאת בו. ד"ה כדרב הונא:

פירוש רנ

עטרת כלה אסור דוקא לחתן וכלה ולא תצא בהם ברה"ר. ד"ה ולא בעיר: דף נט

פירוש רנא

תכשיטין שאסרו חכמים לצאת בהן אף לאשה חשובה אסור. ד"ה מאן: שם ע"ב

פירוש רנב

מותר ללבוש הרבה מלבושי' מפני הקור אבל לא בשני חגורות אם אין בגד מפסיק בינתים. ד"ה תרי

פירוש רנג

לחלק שיער בשבת רש"י אוסר ור"י מתיר. ד"ה למאי: דף ס

פירוש רנד

כלי שמלאכתו לאיסור מותר לטלטל לצורך גופו ומקומו ומשלחין אותו ביו"ט. ד"ה לא בסנדל:

פירוש רנה

קושרין מנעל של שמאל תחלה ונועלים של ימין תחלה בשאין בהם קשירה. ד"ה וסיים: דף סא

פירוש רנו

הנצרך לבית הכסא חולץ תפילין של ראש [ולא] של יד. ד"ה דילמא:

פירוש רנז

יוצאין בקמיע מומחה גברא או מומחה קמיע. ד"ה אע"ג:

פירוש רנח

שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני ולא דלי"ת ויו"ד. ד"ה שי"ן: דף סב

פירוש רנט

יוצא האיש בטבעת שיש עליה חותם ולא חיישינן באיש דילמא שליף ומחוי. ד"ה וחילופיהן.

פירוש רס

אין יוצאין בבגד להציל מטינוף. ד"ה ובמוך: דף סד ע"ב

פירוש רסא

יוצאה במוך שתקנה שלא יפול דמה בבשרה: שם

פירוש רסב

לא תתן בפיה פלפל וגלגל מלח לכתחלה ומוך שבאזנה ושבסנדלה. ד"ה ובלבד שלא תתן.

פירוש רסג

יוצאות נשים בזמן הזה בתכשיטין וטבעות. ד"ה ר' ענני:

פירוש רסד

דבר שאסרו חכמים מפני מראית העין ובחדרי חדרים [אם] אין [הרואה] חושדו מותר. ד"ה אמר רב: דף סה

פירוש רסה

הטובלת במקום שרבים מצויין שם תולה מחצלת לפניה. ד"ה מפני:

פירוש רסו

יש ליתן מחצלת תחתיה מפני הטיט. שם:

פירוש רסז

נשים המסוללות זו בזו אסורות אף לכהן הדיוט. ד"ה פסולות. שם ע"ב

פירוש רסח

לא אמרי' קמא קמא בטיל כשהאיסור רבה אלא עד נתינת טעם. ד"ה שמא: שם

פירוש רסט

מעין בזוחלין מקוה באשבורן: שם

פירוש רע

זבה אינה צריכה מים חיים: שם

פירוש רעא

מותר לטבול בנהרות אפי' גדלו מאד. ד"ה דאמר.

פירוש רעב

מי שנכווצו גידי שוקיו הולך במקלו בשבת ד"ה הקיטע:

פירוש רעג

תינוקות שחקקו לפת ואתרוג טהורים שאין מתקיים. ד"ה טמא: דף סו

פירוש רעד

שטעלצ"ן אין טמא מדרס ועגלה שעושין לקטן ללמוד ללכת טמא. ד"ה עגלה וד"ה קשורי:

פירוש רעה

גר שנתגייר בינו לבין עצמו אינו גר. ד"ה גר: דף סח

פירוש רעו

המהלך בדרך ואינו יודע מתי שבת מהלך כל מה שירצה. ד"ה עושה: דף סט ע"ב

פירוש רעז

בע"ז יהרג ואל יעבור אפי' אינו מקבלה באלוה. ד"ה רבא אמר: דף עב ע"ב

פירוש רעח

ומה שלא השתחוה מרדכי להמן מפני קידוש השם ברוב עם: שם.

פירוש רעט

גונח יונק חלב בשבת משום צער. ד"ה מפרק. דף עג ע"ב

פירוש רפ

חולב לתוך קדירה: שם

פירוש רפא

סובין מצטרפין לחלה. ד"ה שכן: דף עד

פירוש רפב

בורר אוכל שחפץ בו מתוך אוכל הוי בורר. ד"ה היו לפניו:

פירוש רפג

ברירה הוי פסולת מתוך אוכל או אוכל מתוך פסולת כשהפסולת מרובה. ד"ה בורר ואוכל:

פירוש רפד

בורר ואוכל לאלתר ביד מותר לכתחלה ובקנון ובתמחוי פטור ואסור ובנפה וכברה חייב. ד"ה והתניא.

פירוש רפה

בסילקא שייך טחינה אבל בשאר אוכלין שריא לפרר. ד"ה האי. שם ע"ב

פירוש רפו

מחזיר קני מנורה של חוליות ולא הוי בונה. אבל כשעושה כלי לגמרי חייב. ד"ה חביתא:

פירוש רפז

פסיק רישא במידי דלא ניחא ליה (שרי) [פטור]. ד"ה טפי ניחא: דף עה

פירוש רפח

מליחת אוכלין אסור אפילו ביום טוב. ד"ה אין עיבוד: שם ע"ב

פירוש רפט

כוס של ברכה רביעית לוג וכן לנטילת ידים. ד"ה צריך: דף עו ע"ב

פירוש רצ

טעון מזיגה והכוס שלם ד"ה כדי שימזגנו:

פירוש רצא

טועם כדי שיסלק טעימה לצד אחד ויראה כמלא לוגמא. ד"ה ויעמוד:

פירוש רצב

שיעורא רובע רביעית חי. ד"ה ועוד: דף עז

פירוש רצג

טח תנור באליה וכעין תורא שרי. ד"ה תחת: דף עח ע"ב

פירוש רצד

טוענין ליתומים וללקוחות מזויף ופרוע. ד"ה ת"ק סבר:

פירוש רצה

אסור להשהות שטר פרוע ע"י קריעה ומחיקה:

פירוש רצו

אמר אין לי ראיה ולא אמצא קיום ואח"כ מצא לא מהני: שם

פירוש רצז

מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו. ד"ה רש"י גריס:

פירוש רצח

עדי מסירה כרתי. ד"ה כדי: דף עט

פירוש רצט

כותבין גט על הדפתרא: שם

פירוש ש

גויל עור שלם וחולקים אותו לצד שיער קרי קלף ולצד בשר הוי דוכסוסטוס. ד"ה קלף: שם ע"ב

פירוש שא

ומה שכותבין על קלף שלנו ספר תורה תפילין ומזוזות דעיבוד שלנו כעפיץ שלהם: שם

פירוש שב

ספרים נכתבים בכל לשון ואפילו על נייר שאינו מחוק ותפילין ומזוזות על עור ובלשון אשורית. ד"ה תפילין:

פירוש שג

מזוזה שכתב פרשה ראשונה אחר שניה כשרה. ד"ה הא מורידין:

פירוש שד

פשוטי כלי עץ טהורים גולמיהם טמאים (ובכלי מתכת הוי איפכא). ד"ה חפי: דף פא

פירוש שה

לא הוי בית קיבול אלא היכא דמה שבתוכו אינו מיטלטל אלא על ידו: שם

פירוש שו

מותר להחליק צרור ע"י שינוי שלא ישרט: (ד"ז ברא"ש סימן א):

פירוש שז

אסור למשמש בצרור. ד"ה אסור:

פירוש שח

מותר לטלטל אבנים מקורזלות אף בשיש בית הכסא קרוב. ד"ה מהו: שם ע"ב

פירוש שט

נוטלין מן הראוי לבהמה לחצוץ שיניו ומגבב משלפניו להדליק ביום טוב. ד"ה וחכמים:

פירוש שי

מחלוקת ואח"כ סתם בחדא מסכת הלכתא כסתם משנה ובשני מסכתות או בברייתות פליגי אמוראי. ד"ה והאמר:

פירוש שיא

ביתו סמוך לע"ז אסור לבנות. ד"ז בגמרא: דף פב

פירוש שיב

אבן מסמא זב עליה והכלי תחתיה או [ע"ג האבן] מטמא. ד"ה באבן: שם ע"ב

פירוש שיג

ע"ז וקבר לא מיתסרו במחובר: ד"ה ורבנן:

פירוש שיד

תשמישי ע"ז שנשברו ואין הדיוט יכול להחזירן שרי וכשהן חוליות קטנות אסורות. ד"ה ע"ז: דף פג ע"ב

פירוש שטו

כלאי זרעים מותרים באכילה ואסור לזרען בארץ מדאורייתא. ד"ה ד' על ד' רוחות: דף פד ע"ב

פירוש שטז

שבת הגדול נקרא על הנס של פסח שהיה מקחו בעשור שהיה אז בשבת וניסן היה ביום ה'. ד"ה ואותו יום: דף פז ע"ב

פירוש שיז

פלפל ארוך לבן שחור מצטרף לשיעור הקדירה. ד"ה תבלין: דף פט ע"ב

פירוש שיח

פיגול נותר טמא מצטרף [למלקות ולא לחטאת] ד"ה אסורין:

פירוש שיט

מוכר כרשינים ונותן לעו"ג המגדל חזיר אבל ישראל אסור לגדלו. ד"ה שמצניעין: דף צ ע"ב

פירוש שכ

אי אוכל פחות מכביצה מקבל טומאה. ד"ה אי לענין: דף צ"א ע"א

פירוש שכא

חצי שיעור אסור מן התורה: ד"ה כגון:

פירוש שכב

מקום תפילין בזרוע למעלה מן המרפק. ד"ה במרפקו: דף צב ע"א

פירוש שכג

ארכו של אדם ג' אמות עד הכתף. ד"ה אישתכח:

פירוש שכד

מותר לכחול עין מן הנכרי דמסייע אין בו ממש. ד"ה אמר רב זביד: דף צג ע"א

פירוש שכה

חי [גדול קצת] נושא את עצמו. ד"ה אבל: דף צד ע"א

פירוש שכו

מדדין בהמה חיה ועוף ואשה את בנה ולא קטן ממש: בא"ד

פירוש שכז

מלאכה שאינה צריכה לגופה שעושה ואין צריכה כצורך שהוא במשכן. ד"ה ר"ש פוטר:

פירוש שכח

צפורן שפירש רובו בראשי אצבעותיו נוטלו ביד ולר"ת שפירש לצד הגוף. ד"ה והוא שפירשו: דף צד ע"ב

פירוש שכט

אוכל נפש מותר בי"ט אפילו אפשר לעשותן מערב יום טוב. ד"ה והרודה: דף צה ע"א

פירוש של

נפל בית ביום טוב אסור לבנותו מדרבנן כטחינה ורקידה: בא"ד

פירוש שלא

אסור לטלטל מכבדות שמכבדין הבית וכיבוד אסור ורבוץ מותר. ד"ה והאידנא:

פירוש שלב

נקב כמוציא רמון ויחדו לגסטרא מקבל טומאה. ד"ה ניקב ע"ב. וכלי נפחת מקבל טומאה ונכנס דרך פתח ולא דרך נקבים ונפחת רובו אין מועיל בו סתימה. ד"ה לענין צמיד: דף צו ע"א

פירוש שלג

מנין הגזירה שוה שבתורה היה להם קבלה לכן אין דנין גזירה שוה יותר מן הקבלה. ד"ה ג"ש: דף צז ע"א

פירוש שלד

הקרשים לר"י מחציין ולמעלה כלים והולכים עד אצבע ולר' נחמיה עבין למעלה כלמטה. ד"ה הניחא: דף צח ע"א

פירוש שלה

לא היו מניחין צד העב שאצל הקרקע לצד הקצר של מעלה דמעלין בקדש ולא מורידין: שם

פירוש שלו

בהעגלות היו שני עצים ארוכים נקובים שתי ראשיהם ונתונים לתוך קונדיסין לאורך העגלה ועליהן מונחים הקרשים. ד"ה אטבי:

פירוש שלז

בית עולמים אורכו ששים ורחבו [עשרים] ומשכן אורכו [שלשים] ורחבו עשרה [שליש ארכו]. ד"ה דל עשר: שם ע"ב

פירוש שלח

לפי פי' הגמ' בהזורק הבריח התיכון מסבב [שלש] רוחות ולפי [ברייתא] דמלאכת המשכן לא היה הולך [אלא] מקצה הכותל ועד קצהו. ד"ה תנא:

פירוש שלט

לפירוש רש"י היו שם ב' עגלות זו אצל זו ולפניהם עוד שתים ועל כל עגלה שנים עשר קרשים. ולפירוש ר"ת שתי עגלות מחוברות ולפניהן עוד שתים. ד"ה למה לי: דף צט ע"א

פירוש שמ

פסין לא מהני אלא לבאר מים חיים או בור הרבים. ובאר היחיד צריך מחיצה ופחות מעשרה [עומק ורוחב ד'] שרי בפסים. ד"ה אא"כ: שם ע"ב

פירוש שמא

גזוזטרא למעלה מן הים אסור לשפוך ממנה לים. ד"ה כחו: דף ק ע"ב

פירוש שמב

ספינות קשורות ונפסקו אסור לטלטל מזו לזו [לא מהני עירוב אא"כ חזרו ונתקשרו]. ד"ה פשיטא: דף קא ע"ב

פירוש שמג

עירבו ג' בתים ונפל האמצעי ונעשה ר"ה נאסרו שני הבתים מלטלטל. ד"ה נפסקו:

פירוש שמד

ספינות שחזרו ונקשרו מותר לטלטל מזו לזו ואפילו נקשרו במזיד כיון דכבר הוו רה"י. ד"ה כי איתמר:

פירוש שמה

חבית הפקוקה בפשתן אין למשוך ממנה יין דרך הפקק. ד"ה לא: דף קג ע"א

פירוש שמו

לכוף ראש (הכד) [הטית] לתוכה [ד"ה טיתין]:

פירוש שמז

בשביעי כמשפטם ולא בשמיני. ד"ה בשביעי: שם ע"ב

פירוש שמח

פי' מנצפך מן צופים. ד"ה גרועי: דף קד ע"א

פירוש שמט

בא ליטמא פותחין לו. ד"ה אית דגרסי:

פירוש שנ

אין לרשום בצפורן על הספר ולא לכתוב במשקים על גבי שלחן ולא באצבע על העפר:

פירוש שנא

גט שנכתב שלא לשמה והעביר עליו קולמוס כשר. ד"ה אמר רב חסדא: שם ע"ב

פירוש שנב

לקרוע על חכם ועל רבו קרע שאינו מתאחה ועכשיו לא נהגו לחלוץ כתף. ד"ה הכל: דף קה ע"ב

פירוש שנג

יש לקרוע על כל אדם בשעת יציאת נשמה: ד"ז בגמרא שם:

פירוש שנד

נותנין מזונות לפני בהמה חיה ועוף המוקצין ולא לפני יוני שובך ועלייה. ד"ה ואין נותנין: דף קו ע"ב

פירוש שנה

צידת צבי לעמוד לפני הפתח מותר. ד"ה למה זה דומה:

פירוש שנו

נוטלין מחט ליטול הקוץ ומפיס מורסא משום צער. ד"ה וממאי: דף קז ע"ב

פירוש שנז

עושין תפילין אפי' מעור נבילות וטריפות ונחורות. ד"ה איזה מהן: דף קח ע"א

פירוש שנח

נהגו בלחי משהו. ד"ה אין עושין.

פירוש שנט

מותר לתת מי מלח על עופות ולכולי עלמא מותר כשנותן מלח תחלה. בא"ד:

פירוש שס

כל האוכלין אוכל אדם לרפואה. ד"ז בגמרא. שם ע"ב

פירוש שסא

ר"י התיר לסנן מי שקדים לחולה ולתקן מי אבטיח לשלשל. ד"ה שריקא. דף קט ע"א

פירוש שסב

אין לרחוץ בגומא מי מערה וחמי טבריא אלא בנהר: ד"ה רוחצין:

פירוש שסג

אסור לסרס אפי' מי [שיש] לו בנים ואסור לשתות כוס עקרין ד"ה והתניא: דף קי ע"ב

פירוש שסד

בכ"מ דבר שאין מתכוין מותר. ד"ה ת"ל:

פירוש שסה

אין לטבול בתשעה באב. ד"ה טובלין: דף קיא ע"א

פירוש שסו

אסור לסחוט בשאר משקין משום ליבון או מפרק. ד"ה האי:

פירוש שסז

תינוק שלכלך בגדי אמו אין לזרוק עליו מים ור"ת התיר לקנח ידיה בבגדיה שתוכל להתפלל ולברך ואין נראה לר"י: בא"ד

פירוש שסח

לא יתן בגדים בתוך הגיגית לסתמו ד"ה מודה: שם ע"ב

פירוש שסט

קושרין חבל דגרדי באבוס ובפרה. ד"ה התם חבל: דף קיג ע"א

פירוש שע

אין לקפול טליתות בבית הכנסת. ד"ה מקפלין:

פירוש שעא

יש לנו להחליף ואסור לקפלה וצ"ע אי קרי יש לו בשאין לו יפה כזה. ד"ה אבל

פירוש שעב

למעט דיבורו בשבת. ד"ה שלא: דף קיג ע"ב

פירוש שעג

למנות פרנס בקי על הציבור. ד"ז בגמרא: דף קיד ע"א

פירוש שעד

במוצאי יום הכפורים תוקעין להודיע שהוא לילה ויאכילו בניהם ולהכין סעודה דהוי ביו"ט. ד"ה ואמאי ליתקע: דף קיד ע"ב

פירוש שעה

נפלה דליקה בבית אחד מותר להציל הכל. ד"ה כל כתבי: דף קטו ע"א

פירוש שעו

ספרים שלנו מצילין מפני הדליקה. ד"ה אליבא דמ"ד

פירוש שעז

מותר לומר תרגום על פה ובלשון הקדש: אסור לומר בעל פה דברים שבכתב. ד"ה לא ניתנו:

פירוש שעח

כל הספרים נכתבים בל' יווני. ד"ה עילמית:

פירוש שעט

תרגום כתובים נעשה בימי התנאים ולא שרב יוסף עשאו. ד"ה ובידו:

פירוש שפ

ספר תורה נמצא ביד מין יגנז כתבו מין ישרף. ד"ה ספרי: דף קטז ע"א

פירוש שפא

אסור לקרות בשטרי הדיוטות כמו של חובות אבל לקרות אגרות השלוחין מותר ואותן ספרי מלחמות אסור לעיין בהם אפילו בחול. ד"ה וכ"ש שם ע"ב

פירוש שפב

מותר להביא תיק עם המעות אי לא מצי למישדא המעות להציל ספר תורה. ד"ה אדהכי: דף קיז ע"א

פירוש שפג

מבוי ניתר בלחי אחד. ד"ה שלש

פירוש שפד

חבית שנסדק ועשה טיף טיף מותר להביא כלי לקלוט ולצרף. ד"ה הא דתניא: ע"ב

פירוש שפה

כשיש לו בי"ט די לו פת נקיה לא יאפה אח"כ הדראה אלא יאפה הדראה תחלה. ד"ה הציל פת:

פירוש שפו

זמן סעודה שלישית מן המנחה ולמעלה ולא כאותן שמחלקים סעודת שחרית ומברכין בינתים. ד"ה במנחה: דף קיח ע"א:

פירוש שפז

אין רגילות ללכת בערב שבת. ד"ה והא דתנן:

פירוש שפח

ונותנין לעני שלש סעודות [לשבת] ונותנין לו סעודה להוליך עמו: בא"ד

פירוש שפט

אין מחלקין תמחוי בלילה. ד"ה דמלוינן:

פירוש שצ

כשרוצה להתענות למחר התיר ריב"א לשתות אף אחר שינה ואין נראה לר"י. ד"ה לפי:

פירוש שצא

רוב צדיקים מתים בחולי מעיים למרק אכילתן. ד"ה רובם: שם ע"ב

פירוש שצב

רבי יוסי לא רצה לקיים מצות עונה ביבמתו אלא מצות יבום. ד"ה אימא:

פירוש שצג

זר הנושא כפיו אסור משום ברכה לבטלה. ד"ה אילו:

פירוש שצד

אין אדם יכול לכוין תפלתו. ד"ה עיון:

פירוש שצה

בסעודת שבת (לא) [או] יקדים (ולא) [או] יאחר. ד"ה רב אמר: דף קיט

פירוש שצו

נהגו לומר ויכולו מעומד: ד"ז במרדכי:

פירוש שצז

לערוך שלחנו קודם קידוש. ד"ה ומצא: שם ע"ב

פירוש שצח

לענות אמן בכל כוונתו ובכל כחו. ד"ה כל העונה:

פירוש שצט

כשעונה אמן צריך להרהר אל מלך נאמן. ד"ה א"ר חנינא:

פירוש ת

מנער מעל השלחן נר שאין בו שמן או נר שכבה. ד"ה מנער: דף קכ ע"ב

פירוש תא

צריך ליזהר שלא לפתוח דלת כנגד המדורה. ד"ה מר:

פירוש תב

תפלת נעילה פוטרת של ערבית. ד"ה ה"ג: דף קכא ע"א

פירוש תג

אמירה לנכרי שבות אפילו באיסור דרבנן: ד"ה אין אומרין:

פירוש תד

מותר לומר כל המכבה אינו מפסיד [ד"ה אלא]:

פירוש תה

קטן שלא הגיע לחינוך אין ב"ד מצווין להפרישו ובהגיע לחינוך חייבין להפרישו: ד"ה ש"מ

פירוש תו

ה' מזיקין שרצין אחריו מותר להרגן ושאר מזיקין אפי' רצין אחריו דורסן לפי תומו. ד"ה ברצין: שם ע"ב

פירוש תז

הדליק נכרי נר ישתמש ישראל לאורו ואם רגיל להערים אסור. הדליקה לצורך ישראל אסור לכל ישראל. ד"ה ואם בשביל: דף קכב ע"א

פירוש תח

מילא מים משקה ישראל אחריו ואם לצורך ישראל אסור לכל ישראל ודוקא לבהמתו אבל לעצמו מותר ור"י אסר לעצמו ואם משך מים לצורך ישראל אסור לכל ישראל אם הביאם דרך רשות הרבים אבל דרך כרמלית שרי לישראל אחר. ד"ה משקה

פירוש תט

מניח אדם בהמתו להיות תולש עשבים מן המחובר. ד"ה מעמיד

פירוש תי

נר לאחד נר למאה לא שרינן אלא בשניכר כשמדליק גם לצורך עצמו. ד"ה אהדרינהו: ע"ב

פירוש תיא

כלי שנפרקו דלתותיו בשבת וראוי לחברו ניטל עמו. ד"ה אדרבה:

פירוש תיב

מטלטלין עלי לקצב עליו בשר ביו"ט. ד"ה הא נמי. דף קכג ע"א

פירוש תיג

פגה שהטמינה בתבן ודעתו ליטלה ניטלת אבל להניח שם כל השבת אסור. ד"ה פגה:

פירוש תיד

מותר לכרוך תינוק קטן בבגדים רחבים ובחגור רחב. ד"ה אסובי:

פירוש תטו

אין מטלטלין סכין שקוצבין בה בשר ולא חלף ששוחטין בו. ד"ה וסכינא: שם ע"ב

פירוש תטז

שברי כלי חרס מטלטלין וכשנשברו מערב שבת ולא בעינן שיעשו מעין מלאכה ראשונה. ד"ה ורבא: דף קכד ע"ב

פירוש תיז

כסוי חבית סגי בהנחה כי כן דרכו ונדבך אבן מרובע סגי בשפשוף. ד"ה ואזדו: דף קכה ע"ב

פירוש תיח

עשיית דופן במחיצה שלישית דסוכה הוי אהל ואסור ורביעית הוי תוספת ומותר. ד"ה הכל מודים:

פירוש תיט

פקק החלון שתקנו [רק במחשבה] ולא קשרו פוקקין בו ונגר הנגרר צריך לקשר. ד"ה ר"י: דף קכו ע"א

פירוש תכ

נגר הנגרר כשתקנו לכך מותר בלא בית יד. ד"ה וכ"ת: שם ע"ב

פירוש תכא

למדוד לצורך מצוה מותר אבל לא פקק דדמי לבנין. ד"ה ומדבריהן:

פירוש תכב

המביא כדי יין ביו"ט ממקום רחוק לא יביאם בסל ובקופה. ד"ה של. נהגו למלאות מים בכלי גדול ולא ימלא בכלי קטן כמה פעמים דמפיש בהלוכא. ד"ה דכ"ע: דף קכז ע"א

פירוש תכג

מפנין ארבע וחמש קופות אפילו בשביל אדם אחד. ד"ה אע"ג:

פירוש תכד

דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה שאם היתה שקולה מכרעת דשכר מצוה ליכא בעולם הזה. ד"ה אוכל:

פירוש תכה

דם האברים שלא פירש מותר. ד"ה דחזי: דף קכח ע"א

פירוש תכו

מטלטלין בשר תפל ולא דג תפל. ד"ה דג:

פירוש תכז

אין מדדין בהמה וחיה ועוף ברה"ר ולא תרנגול בחצר. ד"ה אין: שם ע"ב

פירוש תכח

מדליקין נר ליולדת. ד"ז בגמרא:

פירוש תכט

אין מאכילין לחולה ביום הכפורים אלא ע"פ מומחה. ד"ה קמ"ל:

פירוש תל

תוך שלשה מחללין שבת ליולדת אפי' אמרה אינה צריכה ותוך שבעה אם אמרה צריכה ולא אח"כ. ד"ז בגמרא:

פירוש תלא

אין דרך להקיז סמוך ללילה. ד"ה דקאי: ואין להקיז בסוף החדש דליכא ארבעה ימים אחר כך. ד"ה דליכא: דף קכט ע"ב

פירוש תלב

לעשות משתה ליום מילה. ד"ה שש אנכי: דף קל ע"א

פירוש תלג

אין חייב למסור עצמו על התפילין במקום שיכול לקיים בענין אחר [ע"ל סי' רט"ז]:

פירוש תלד

אין עשה דוחה ל"ת [כשאין מקיים עשה בעידנא דמיעקר לאו]. [ד"ה שלא: שם ע"ב]

פירוש תלה

רבא פסק דאין מבטלין וחוזרין ומבטלין. עירובין דף סח:

פירוש תלו

מבוי שלא נשתתפו בו מטלטלין בכולו [אפילו עירבו חצרות עם בתים] ד"ה מי גרם: דף קלא ע"א

פירוש תלז

אין מצות לולב בלא ארבעת מינין. ד"ה שכן טעון: שם ע"ב

פירוש תלח

מילתא דאתיא מביניהו טרח וכתב לה קרא אם לא במקום דחדא מחדא. ד"ה או מעומר:

פירוש תלט

מילה שלא בזמנה אינה אלא ביום. ד"ה ההיא מבן: דף קלב ע"א

פירוש תמ

דבר שאפשר לעשות מערב שבת אין דוחה שבת [פסק ברור הוא] ד"ה ותנן נמי: דף קלג ע"א

פירוש תמא

חולה שיש בו סכנה מה שאפשר לשנות לצורכו ישנה. ד"ה לועס: שם ע"ב

פירוש תמב

מרחיצין לקטן ליום שלישי למילתו [לכ"ע] ד"ה מי גרע: דף קלד ע"ב

פירוש תמג

מותר לסוך שמן על גבי מכה [אפי' מערב בחמין]. ד"ה ואין:

פירוש תמד

גר שנתגייר כשהוא מהול צריך להטיף דם ברית ולא הקטן. ד"ה לא נחלקו: דף קלה ע"א

פירוש תמה

כל הקטנים מותרין ליטלטל ואפילו בן שמונה [אם אין בו ריעותא]. ד"ה בן ח':

פירוש תמו

אשה מותרת לחלב עצמה ולהוציא חלב משום צער. ד"ה מפני:

פירוש תמז

אין גר עד שיטבול. ד"ה כתנאי: לקח עבד שלא להטבילו מותר להשהותו הרבה. ד"ה כגון שלקח ע"מ: שם ע"ב

פירוש תמח

כל ששהה שמנה ימים בבהמה יום שמיני הוי כלאחריו ויום שלשים דאדם כשלפניו. ד"ה כל ששהה:

פירוש תמט

תוך שלשים שנפל מן הגג הוי כולד של קיימא. ד"ז בגמ': דף קלו ע"א

פירוש תנ

בן שמונה שערו וצפרניו מוכיחין עליו. ד"ה מימהיל:

פירוש תנא

ספק חלוצה מותרת לכהן (אם כנסה) ואין טוב שיחלוץ אשתו מספק. ד"ה ואם: שם ע"ב

פירוש תנב

בשר החופה את רוב העטרה מעכב במילה: ד"ה מל: דף קלז ע"ב

פירוש תנג

להכניסו בבריתו מברך אחר המילה. ד"ה אבי הבן:

פירוש תנד

עובר לעשייתן היינו כשהמברך עושה המצוה. בא"ד:

פירוש תנה

פירוש אשר קידש ידיד מבטן אברהם יצחק ויעקב ושבטים באותה ברכה כוללן. ד"ה ידיד:

פירוש תנו

אין מסננין חרדל במסננת שלו ביו"ט שאם יעשה מאתמול לא יתקלקל. ד"ה תולין:

פירוש תנז

מדורתא קידרא וביעתא ממטה למעלה אסור. ד"ה כסא טרסקל: דף קלח ע"א

פירוש תנח

מותר להושיב קדירה על גבי כירה ושלחן על ספסלין. ד"ה כל הנהו:

פירוש תנט

טלית כפולה שכרך עליה חוט ישייר בה טפח. ד"ה כרך:

פירוש תס

להושיב בראשו כובע רחב וטפח יוצא אם נכפף מותר. ד"ה הא דמיהדק: שם ע"ב

פירוש תסא

חטה ושעורה וחרצן במפולת יד הוי כלאים. ד"ה ולישלח: דף קלט ע"א

פירוש תסב

יש מחמירין דבעל קרי אסור בדברי תורה ונותנים מתנות כהונה (לנהוג) בח"ל. בא"ד:

פירוש תסג

כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחוצה לארץ [היינו שהמחלוקת הוא לאסור המין ולא כשחולקין בזריעה]. בא"ד

פירוש תסד

אין לילך עם המת חוץ לתחום ביו"ט. ד"ה יום טוב שני: שם ע"ב:

פירוש תסה

מותר להניח באבנטו רצועות התלויין בו. ד"ה ציצית:

פירוש תסו

אסור לטלטל משיחה שתלוי בו דגים ובשר מותר. ד"ה תלא:

פירוש תסז

אסור לגרוף אבוס שבקרקע [אע"ג דמרבץ שרי]. ד"ה אבל: דף קמ ע"ב

פירוש תסח

בשבת דכין פלפלין אחד אחד וביו"ט מותר בלא שינוי במדוך אבן וכן תבלין במדוכות אבן ומלח במדוך של עץ אבל אם ידע בערב איזה קדירה רצה לבשל לא ידוך ושומין ובצלים מותר. ד"ה הני פלפלי: דף קמא ע"א

פירוש תסט

אין לקנח רגליו בקרקע [דילמא יתכוין לאשוויי גומות]. ד"ה דילמא:

פירוש תע

נשים המשחקות באגוזים אין למחות להן בא"ד: [עירובין קד. תוס' ד"ה ה"ג]:

פירוש תעא

אם חלצה במנעל המרופט [יותר מדאי חליצה פסולה]. ד"ה במנעל: שם ע"ב

פירוש תעב

תרומה עולה באחד ומאה עם האסור. ד"ה שנפלה: דף קמב ע"א

פירוש תעג

אין ליטול אוד מן בית העצים ביו"ט (אע"ג דלא מיתקצא). ד"ה ליטול: דף קמג ע"א

פירוש תעד

מגביהין מעל השולחן עצמות וקליפות הראויין לבהמה. ד"ה עצמות:

פירוש תעה

פירורין שאין בהן כזית מותר לאבדן ביד. ד"ה פירורין:

פירוש תעו

גרעינין שנעשו היום נותנין לכלי להוציאן. ד"ה רבא:

פירוש תעז

אין לספוג אפילו שיש לו בית אחיזת עור. ד"ה חבית: שם ע"ב

פירוש תעח

נתפזרו פירות מלקטן תוך (כפו) [כסות]. ד"ה מלקט:

פירוש תעט

הכניס שאר פירות לאוכלין ויצאו מהם משקין מותרים [אע"ג דסחטן קודם שהכניסן]. ד"ה שמשך:

פירוש תפ

חולב עז לתוך קדירה וקערה ביום טוב אבל לא בשבת. ד"ה חולב: דף קמד ע"ב

פירוש תפא

כבשין ושלקין שסחטן למימיהן אין סוחטין אפי' לתוך הקדירה. ד"ה ור"י: דף קמה ע"א

פירוש תפב

מותר לתת קנה בתוך החבית לצאת היין ולא תקפל עליה כמין מרזבי. ד"ה הל' כר"י ובד"ה משום: דף קמו ע"ב

פירוש תפג

לא יתקן מרזב ליינו שיפול היין לתוכו וילך למרחוק כעין עלה הדס. ד"ה משום:

פירוש תפד

אין לנער טליתו מן הטל אלא מן העפר. ד"ה המנער: דף קמז ע"א

פירוש תפה

אין לקפל טליתו על כתפיו ולצאת בו [כשצידיו מקובצים ואינו פושטם]. ד"ה מהו לעשות:

פירוש תפו

מי טבריא רוחצין בו לכתחלה. ד"ה אף מי מערה:

פירוש תפז

תלמיד לא ירחץ עם רבו כשאין רבו צריך לו. [ד"ה דתניא]:

פירוש תפח

בגד דק שעל ראשו צריך לקשור שני צדדין. ד"ה צריך: שם ע"ב

פירוש תפט

סתם שאלה והלואה שלשים יום. ד"ה שואל: דף קמח ע"א

פירוש תצ

אין מטפחין ואין מרקדין [לשמחת יו"ט שמא יתקן כלי שיר]. ד"ה לא מספקין: שם ע"ב

פירוש תצא

משאלת אשה ככר לחברתה והלואת שבת וי"ט ניתנה ליתבע. ד"ה וכן וד"ה רבה:

פירוש תצב

אין פוסקין על הבהמה ביו"ט לומר הריני עמך בסלע. ד"ה והא אנן:

פירוש תצג

טורח יו"ט התירו משום הפסד מועט אבל אין כלי ניטל:

פירוש תצד

ובטול כלי דוקא בהפסד מרובה [דף קנד ע"ב]:

פירוש תצה

צדדים אסורים. ד"ז בגמרא: דף קנה

פירוש תצו

מתירין פקיעי עמיר [ולא הויא לא שויא אוכלא ולא מיטרח באוכלא]. ד"ה רב יהודה:

פירוש תצז

חטה שנמצאת בתרנגולת בפסח אסור:

פירוש תצח

מותר לשפוך מורסן מכלי לכלי ועל ידי כן יתגבל. ד"ה מהו לפרק: דף קנו

פירוש תצט

ליתנם בכלים שנים או שלשה:

פירוש תק

אין שואלין בכלדאי וגורלות. ד"ה כלדאי: שם ע"ב:

פירוש תקא

לטלטל בהמה שנולד בה ספק טריפות:

פירוש תקב

מותר לטלטל ביום טוב שפוד שצלו בו:

פירוש תקג

היה לו פנאי להפר בע"ש לא יפר בשבת: